

á heilt ungum árum. Tá eru tey minni merkt av sjúkuni og lættari at viðgera, sigur Tórmóður Stórá.

Í mun til spurningin um innihaldið á Psykiatriska Deplinum er Tórmóður Stórá sannførdur um, at man hevur hugsað um fakliga innihaldið, eins og Magnus Hansen eftirlýsir í aðrari grein í blaðnum.

– Vit hava havt sum meginreglu, at vit ikki skulu lata vánaligu fysisku karmarnar vera ein forðing fyri okkara arbeiði. Vit hava seinastu 10 árinu fokusera nógv uppá at veita eina fjølbroytta og dygdargóða viftu av tilboðum, og tað meti eg er á góðari leið í dag. Sjálvandi kundi tað verið betur. Alt er relativt, sigur Tórmóður Stórá.

Menniskjaligu eginleikar stóran týdning

Magnus Hansen eftirlýsir eisini í grein aðrastaðni, at menniskjaligu

eginleikar sum empati, umsorgan og nærvera verða uppraðfestir á Psykiatriska Deplinum, tí teir eru avgerandi fyri upplivingina hjá sjúklinginum.

Til tað sigur Tórmóður Stórá, at hann er púra samdur.

– Vit hava upplivað, at fólk eru noydd at finna sær annað starv, tí teirra menniskjaligu eginleikar ikki hóska seg til umsorganararbeiði, sigur Tórmóður Stórá.

Hann vísir á, at tá ið umræður førleikar hjá starvsfólkunum, so ber altíð til at bjóða skeið og eftirútbúgvingar út, um ein førleiki manglar. Men verri er við menniskjaligum eginleikum.

– Tað er trupult at meta um áðrenn, hvørt eitt starvsfólk hevur teir neyðugu eginleikarnar. Fólk hava vanliga royndartíð hjá okkum, og um so er, at vit meta, at menniskjaligu eginleikarnir ikki

eru nøktandi, so kann tað fáa avleiðingar, sigur Tórmóður Stórá.

Hann vísir á, at psykiatriin er ógvuliga nógv tengd at relatiónum. Tað, at tú kanst relaterað til eitt annað menniskja, hevur stóran týdning.

– Tað skalt tú kunna gera, um tú arbeiðir við menniskjum. Tey fólkin, vit taka okkum av er jú sjúk, og ofta eisini í tí relationella. Tað kemur meira enn so fyri, at tey liggja í konflikt við onnur og tá kunnu vit uppliva tað sama. Og um eitt starvsfólk upplivir, at sambandið við ein sjúkling ikki riggar, so tekur ein annar vanliga yvir, sigur Tórmóður Stórá.

Summi ikki nøgd

Nú færri songjarpláss eru á Psykiatrika Deplinum merkir tað eisini, at innleggingarnar eru styttri. Nøkur fá liggja í longri

tíðarskeið, men tí ætlar depilin at fáa billbukt við 1. januar í næsta ár.

– Summi uppliva tað sum, at tað verða blakað heim. Tað er eisini retorikkur rundanum sjúkrahúsverkið í heila tikið, sigur Tórmóður Stórá.

Tað er ein tendensur, sum hevur verið leingi – at tað ikki er gagnligt fyri sjúklingar at liggja leingi innlagdir á sjúkrahúsverkinum.

– Tað merkir, at tey sálarsjúku eru meira at síggja í samfelagnum. Tey kunnu ikki bara verða leverað til Psykiatriska Depilin og koma út aftur, tá ið tey eru 100 prosent fiksað. Ein stórur partur av hjálpinum skal vera í nærumhvørvinum hjá fólki, sigur Tórmóður Stórá.

Og tí hava tey eisini sjúkrahúsrøktarfrøðingar kring landið, sum fara heim at geva fólki viðgerð í staðin.

– Vit hava 1500 fólk í viðgerð,

og bara 19 songjarpláss. Tað eru tey, sum eru ringast fyri, sum eru innløgð, sigur Tórmóður Stórá.

Hann sigur, at í hesum viðfanginum uppliva tey mangan, at fólk kenna tað sum, at tey ikki fáa tað tey høvdu væntað.

– Ein partur av okkara arbeiði er eisini at viðgerða fólk, sum ikki vilja viðgerðast. Hvussu fært tú tey at vera nøgd, spyr Tórmóður Stórá.

Og so eru tey summi, sum halda, at tey skuldu verið innløgð longri og verða ónøgd, tá ið tey verða útskrivað.

– Har mugu vit taka læknaligu metingarnar framum, hvat fólk høvdu væntað, sigur Tórmóður Stórá.